

Het Uitspansel

Wanneer je Genesis 1 leest, dan komen er toch allerlei vragen op je af. God vertelt ons heel veel in Zijn Woord, maar aan de andere kant ook niet. De Bijbel is een openbaring van God, wat een bepaald deel van Zijn schepping laat zien. Er was een schepping van Gen 1:1 waar ons zo goed als niets van wordt verteld. De Bijbel laat zien, dat Gods voornemen der eeuwen door Hemzelf wordt volvoerd in de tegenwoordige schepping van hemelen en aarde. Maar we weten ook dat die tegenwoordige schepping van hemelen en aarde voorbij zullen gaan en dat er een nieuwe schepping zal komen. Dan staat er geschreven dat de eerste hemelen en aarde voorbij zijn gegaan (2 Petr 3:6).

Hoe is nu de schepping van Gen 1 vanaf vers 3 in 6 dagen geschapen? Wanneer we dat onderzoeken, dan ontdekken we dat het eigenlijk meer een herschepping is. Nadat de schepping van Gen 1:1 verwoest was geworden, nadat de aarde woest en ledig werd, begon de Heere met die herschepping. In hoeverre is die herschepping die daar plaatsvond volmaakt? We lezen steeds dat God zag dat het goed was, maar Hij zegt niet dat het volmaakt was, maar bewaard wordt ten vure. 2 Petr.3:10

▲ “Maar de dag des Heren zal komen als een dief. Op die dag zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen door vuur vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen gevonden worden.”

De elementen die we heden ten dage kennen, zullen door vuur vergaan. Dat geeft wel aan, dat deze tegenwoordige schepping van hemelen en aarde, toen ze gemaakt werden, van tevoren al vast stond bij God, dat het maar tijdelijk was. Waarom schiep God niet direct de nieuwe schepping van Openbaring 21:1? Waarom een schepping in zes dagen, wat eigenlijk alleen maar tijdelijk is voor Gods plan der eeuwen? (Ef. 3:11)

Was die schepping waar Adam in werd geplaatst – op die zesde dag in de hof van Eden – soms al aangetast door de zonde? Was er al zonde in de schepping voordat Adam en Eva in de zonde vielen? Als je kijkt naar dat oordeel van Gen 1:2, dat de aarde woest en ledig werd, was dat een gevolg van de zonde. De zonde, de opstand van de satan. Daardoor was de zonde alreeds in de schepping. Plotseling was daar zomaar een verleider in de hof, de verzoeker, satan in de gestalte van een slang, die verleidde hen.

Daar stond opeens die verleider. Waarom liet God die verleider toe in de hof? Was alles goed in de hof? Waarom stond daar een boom van goed en kwaad? We kunnen al dat soort vragen proberen te beantwoorden, maar we moeten wel oppassen als mens, dat dan de beantwoording van dat soort vragen, meer giswerk wordt, dan dat er een bijbelse uitleg is.

Dat is één ding, dat we niet moeten gaan doen, we moeten niet gaan speculeren. We moeten altijd binnen de bijbelse kaders blijven, die ons gegeven zijn en afblijven wat de bijbel ons niet openbaart. Het is goed er wel bewust van te zijn, dat ons heel veel informatie wordt onthouden. Het is niet zo, zoals in het algemeen wordt voorgesteld, dat door de zondeval van Adam en Eva het zonde probleem in de schepping is gekomen, maar dat die er alreeds was!

Als je er dieper over nadenkt, dan denk je hé, Adam en Eva, met nadruk Eva, zij werd verleid. Dat geeft dus al aan dat er zonde in de schepping was. Dan is het dus ook zo, dat er voor “de grondlegging der wereld” (Grieks “de nederwerping van de Kosmos”), Gods plan al vast stond. Die nederwerping vond plaats in Gen 1:2, de aarde nu werd woest en ledig. Heel veel informatie wordt ons onthouden.

Als we denken aan de geschiedenis van Job, dan wordt ons een kijkje achter de schermen gegund. Want het boek Job begint niet met een situatie op aarde, maar begint met het beeld van Gods troon in de hemel. Dat zonen Gods voor Gods troon verschijnen, en één van hen is de satan. De satan begint dan te spreken over Job en daar vinden dan gesprekken plaats voor Gods troon. Aan satan wordt toegestaan om al die narigheid, al die ellende en al die ziekte, over Job te brengen.

Maar bij Eva, in de hof van Eden, die ook te maken krijgt met dat optreden van satan, in de gestalte van een slang, krijgen we – net als bij Job – ook een blik achter de schermen.

We moeten ook niet de andere kant opgaan en gaan denken: “Ach, God deelt ons daarover toch niets mee in Zijn Woord.” En dat we om die reden dat onderwerp toe dekken en sluiten. We moeten goed opmerkzaam zijn wat God ons wel in Zijn Woord openbaart.

Laten we Gen.1 nog maar eens aandachtig lezen, wat God wel openbaart, nadat die schepping van Gen.1:1 in vers 2 woest en ledig werd. En dan lezen we Gen 1:3-5:

- ♣ “En God zeide: Er zij licht; en er was licht. ⁴ En God zag, dat het licht goed was, en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis. ⁵ En God noemde het licht dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag.”

Die uitdrukking “dat het goed was”, volgt ook als het land is drooggevallen en als de wateren zijn samen gevloeid in één plaats. Want we lezen in vers 10:

- ♣ “En God noemde het droge aarde, en de samengevloeide wateren noemde Hij zeeën. En God zag, dat het goed was.”

En ook op de 3e dag vinden we die uitdrukking terug in vers 12:

- ♣ “En de aarde bracht jong groen voort, gewas, dat naar zijn aard zaad geeft, en geboomte, dat naar zijn aard vruchten draagt, welke zaad bevatten. En God zag, dat het goed was.”

Ook vind je de aanwijzing van de zon en de maan en zij heersen over de dag en de nacht en ook daar de uitdrukking “dat het goed was” en dat gaat zo door. Op de 6e dag bracht de aarde het vee voort naar zijn aard en de wilde dieren naar hun natuur. Een wild dier handelt naar zijn aard. Daar zit moreel gezien, geen goed en kwaad in. Een dier handelt naar zijn instinct en beantwoordt naar zijn aard, hij is wild.

Alles wat er op aarde wemelt en kruipt is op die dag geschapen. Ook daarvan zegt God dat het goed was in vers 25. Ook de mens (de Adam in het Hebreeuws) werd geschapen op de 6e dag.

- ♣ “En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw (grondtekst: mannelijk en vrouwelijk) schiep Hij hen.²⁸ En God zegende hen...

Die 6e dag gaat niet voorbij, voordat er melding wordt gemaakt, dat die zeer goed was. Zeven keer vindt je in die zes dagen de uitdrukking “dat God zag dat het goed was.” Dan is er één dag bij, dat God dat niet zegt. Je zou er haast overheen lezen, je zou bijna aannemen dat alle dagen goed waren en toch vermeldt de Schepper van de tegenwoordige schepping, dat er één dag niet goed was, Hij laat het weg. Het is de 2e dag waarop God het uitspansel maakte, waarvan Hij later zegt dat Hij het hemel noemt. Gen.1:6-8

- ♣ “En God zeide: Daar zij een uitspansel in het midden der wateren, en dit make scheiding tussen wateren en wateren.⁷ En God maakte het uitspansel en Hij scheidde de wateren die onder het uitspansel waren, van de wateren die boven het uitspansel waren; en het was alzo.⁸ En God noemde het uitspansel hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.”

Hier lees je niet, dat God zegt dat het goed was. Waarom zei God dat niet ? De lezer zal direct opmerken dat ons in Gen 1:1 verteld wordt over de schepping van hemelen en aarde, maar dat al in het 2e vers alleen de aandacht gevestigd wordt op de aarde, die woest en ledig werd. De aarde werd bedekt met de wateren, waar Gods Geest over zweefde. Er wordt in vers 2 niets gezegd over de hemelen, dat die veranderen in chaos, dat ook die woest en ledig werden. Die hemelen worden niet terug gebracht in het licht. Als we komen op de 2e dag, die in relatie staat met de 1e dag, dan staat daar dat God het uitspansel maakt en dat Hij dat uitspansel hemel noemt.

In den beginne schiep God de hemelen en de aarde, die hemelen worden echter niet verwoest. Op de 2e dag, terwijl de aandacht gericht is op de aarde, maakt God een uitspansel en Hij noemt dat “hemel”. Dat betekent dat “de hemelen” die wij zien, niet de hemelen zijn van Gen 1:1. Die hemelen zijn er nog, want die zijn niet verwoest, noch ledig geworden. We weten alleen, dat God op de 2e dag tussen de hemelen van Gen.1:1 en de aarde een uitspansel gemaakt heeft. En God noemt dat “hemel”.

Er is dus een tijdelijke hemel gekomen, voor de loop der aionen, om het voornemen van God van de eeuwen te volvoeren. Dat woord “uitspansel” is het Hebreeuwse woord “**rakia**”. Dat komt van het werkwoord “raka”, dat betekent, uitstrekken, uitspannen. Dit woord wordt in Job gebruikt .

Job 37:18:

- ♣ “Kun jij dan als hij de hemelkoepel uithameren, die zo hard is als een gegoten spiegel?”
- ♣ NBG: “Kunt gij zoals Hij de wolken maken tot een uitspansel, vast als een gegoten spiegel?”

Je ziet dat, dat uitspansel als eerste bestaat uit de wolken hemel, en dat we verder nog in de rest van de teksten ontdekken, dat ook de sterrenhemel daartoe behoort.

In Ex 39:1-3 lezen we :

- ♣ “Van het blauwpurper, roodpurper en scharlaken maakten zij ambtsklederen voor de dienst in het heiligdom; ook maakten zij de heilige klederen die voor Aäron bestemd waren, zoals de HEERE Mozes geboden had. Hij maakte de efod van goud, blauwpurper, roodpurper, scharlaken en getweernd fijn linnen. ³Zij pletten de gouden platen en hij sneed ze in draden, om die te verwerken tussen het blauwpurper, het roodpurper, het scharlaken en het fijn linnen: kunstig werk.”

Je leest dat er twee Israëlieten waren, waar de Geest van God op rustte om ze bekwaam te maken, om dit te doen. Normaal zou een mens zoiets nooit zo kunnen vervaardigen. Die twee mensen werden afgezonderd, en de Geest van God rustte op hen, en die Geest maakte hen bekwaam om al het gerei van de tabernakel en ook deze klederen voor de priesters en de hogepriester te maken. Hier komt dat woord “rakia” ook voor. We zien het daar met “pletten” vertaald. Zij pletten de gouden platen, zij dreven die uiteen.

Zij maakten het helemaal plat en zij dreven het zelfs in draden, een draad van garen zo dun. Die gouden draad gingen zij verwerken in het hogepriesterlijk kleed, tot een kunstig werk. Als je kijkt naar al die kunstwerken, die hier worden vervaardigd, zoals de ark des verbonds, de tafel der toonbroden, de gouden kandelaar, het werd allemaal gemaakt uit één klomp goud, dat werd uitgedreven.

Er staat ook in de bijbel, dat de Geest van God op hen rustte. Toen ze klaar waren ging de Geest weer weg. Ze maakten het zoals de Heere Mozes geboden had, die aan Mozes als een maquette getoond werd in de hemel. Ze dreven dat goud uit en maakten daarvan ook een efod van goud, een onderdeel van het priesterlijk kleed. Dat werk van die goudsmid dat hij dat plette, dat vind je ook terug in het woord ”raka” in Jes.40:19

- ♣ “Een vakman giet het beeld en een goudsmid overdekt het met goud en smeedt er zilveren ketenen voor.”

Dat “overdekken” dat is het woord “raka”, dat is uitdrijven van het goud, dat het goud zo wordt bewerkt dat het plat wordt.

Samengesteld door Wieb Rodenhuis.